Hoc est sic intelligendū. q̃ sp̃ deum omnibꝫ p̃ponas. Post hꝰ placidꝰ surrexit et cū vxore a filijs nocte nauē intrauit. Sic tu carissimē surge p cōtritōem cū bona voluntate a bonis opibꝫ a intra nauē scē eccle a dꝰ in omnibꝫ erit tibi propicius. Magister nauis ē p̃latus q̃ libēter nos retinēt. Sed vxorē nrāꝫ. v. aiam habꝫ tenē in ōmis p̃ceptis. Et si ōtigat hoīem vagari ex nauē ecclesie amittē p̃t duos filios scꝫ voluntatē bonaꝫ a bonū opus q̃ pus huit erga deū. Sic placidus fecit. Placidꝰ intrauit fluuiū a infantes portauit et lupus vnū cepit a leo aliū. P fluuiū mūdū intelligē debemꝰ p leonē dyabolū. p lupū p̃priā carnē. Dyabolus rapit a corde hois bona voluntatē. Caro bonū opus. Ratio dicit. bonū ē ieiunare in bonis opibꝫ vigilare. Caro dicit. Melius ē bn̄ comedere a suauiter dormire. Qd g̃ est faciēdū? Si illa duo ablata fuerūt ab hoīe. s. hō voluntas et opus meritoriū certe pastores a aratores hnt cū camibꝫ viriliter seq̃. Pastores isti st̃ ofessores discreti. q̃ hnt nos dirigēa a via p̃ditōnis deducē. Aratores sūt p̃dicatores q̃ hnt tra cordis nū p sacrā scp̃turā arare. spinas pctōrū euellē et virtutes inserere vicia extirpare a p oseqns hoīes in fuitio dei nutrire. Ita q̃ sint duo in vna ātate scꝫ in vna dilectōea cordia a caro spiritui nō ōtradicat. Tūc rex misit ad q̃rēdū placidū. Sic dꝰ misit p̃ p̃ziarchas ad hoīes. sed ōp̃hetas. Sꝫ hō nolebat fateri eos ōgscē donec vēit filiꝰ dei a nos suo p̃cioso sāguine redemit. Jō iustū ē ut hospiⁿ domꝰ nrē fit mūdū p opa meritoria in q̃ nō sit pctm̄. Et sic apparebit vxor mūda a spēosa. s. aia cū duobꝫ filijs. v. cū voluntate p̃ardeo sp̃ fuiēdo p opa mīe. Et videas q̃ signū hēas p qd̃ poterit cognōscī sic placidus huit. Signū iudꝫ ē dilectio dei a p̃ximi ut deū sup oia diligas a p̃ximū sic teipsū. Et sic poterit fieri magīstꝫ oim sensuū eos recte dirigēdo. Et sic p martiriū maceātōis ad vitā et nam puenire. Qd nobis. etc.

De custodia a circūspectōe hōnda ad gregē omissum. Capitulum. cxi.

Ovidā nobilis q̃ndā vaccā cādida dā huit quā multū dilexit p̃ter duo. Prīo q̃ cādida erat. Secdō q̃ in dādo lac habūdauit. Nobilis ille pre mimio amoē ordinauit q̃ vacca duo cornua aurea huit a intrē se cogitauit cui posset vaccā ad custodiēdū dimittē. Erat em tūc tpis q̃dā hō nōie argꝰ q̃ verax in omnibꝫ erat a cētū oculos hēbat. Nobilis iste nūciū ad argū misit ut sii dilatōe vlteriori ad eū vēiret. Qui cū vēisset ait. Vaccam meā cū cornibꝫ aureis tue custodie cōmitto a si bn̄ custodierit te ad mgnas diuitias p̃mouebo. Si vero cornua fuerūt ablata: more moriere. Argꝰ vero vaccā cū cornibꝫ recepit a secū duxit. singulis diebꝫ cū ea ad pascua p̃rexit eā diligēter custodiuit a de nocte eā domⁿ reduxit. Erat q̃dā hō cupidꝰ nōie mercurius sbtilis valde ī arte musicali q̃ miro mō vaccā hīe cupiebat sepe ad argū vēit ut p̃ce vel p̃cio cornua ab eo obtinēt. Argꝰ tenēs in mānibꝫ baculū pastoralē q̃ se in tra fixit a ait baculo in psōa dn̄i sui. Tu es dns meꝰ nocte ista ad castra tua vēiā tu dicis m̄ vbi ē vacca cū cornibꝫ. ego rndeo. Ecce vacca sii cornibꝫ. me ei dormiēte latro q̃ dā cornua abstulit. Tu dicis. O miser nōne c. oculos hēs: quō eāt q̃ oēs dormirēt a latro cornua abstulit? Hoc est mēdaciū. Et sic ero filiꝰ mortis. Si dicā vēdidi: filiꝰ ero dno meo. Deinde ait mercurio. P gē viā tuā q̃ mihi obtūebis. Mercuriꝰ recessit. a altera die cū arte musicali a suo instīo vēit. Qui cū vēisset incepit cū argo more histrionico fabulas dicē a plerūq̃ cātare q̃ usq̃ duo oculi argi incepēt dormire. Deīn ad cātū illiꝰ duo alij oculi dormitauerīt a sic deīcepsⁿ vnūsi sopnū capent. Qd cnēs mercuriꝰ: caput argi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

amputauit a vaccā cū cornib9 aureis rapuit. ¶ Moralizacō

Carissimi nobis ille ē dns nr ihs xps. Vacca cādida aia ad dei similitudinē creata que dū manz ī puritate vite: dat lac inuōcōis a oracōmis ꝓpt que duo multū a deo diligit. Et ideo dedit ei cornua aurea. Quia per vtrūq; saluati sunt plures hoies p9 mortē xpi. Vacca illa cū cornib9 tradit argo id est plato. Vñ arg9 cū cētū oculis claris viz ꝓuidū a discretū ac vndiq; circōspectū significat q̄ semp hz vigilare iuxta gregē sibi cōmissū. Vñ ezech. iij. 8z plato. Si non ānūciaueris ei neq; locut9 fueris vt aūtatur a via sua īpia vt viuat a ipse impi9 in iniq̄tate sua morietur sanguinē ei9 de manu tua r̄q̄rā. Si aūt annūciaueris īpio a ille nō fuerit cōūs9 ab īpietate sua: a a via sua pessiā ipse quidē in iniquitate sua morietur. Tu autē aiaz tuā liberasti. Sed heu multi bacūl pastoralē ⁊ potestatē suā añ oculos hoīm ostēdūt vt videāt et vt ab hoīb9 honorēt. Sed sepe cōfigit cū venerit aliq̄ tēptacō dyaboli ea. s. audiendo cāt9 musicales ⁊ mulieꝝ. Qui cū sepe ab hoīb9 libent audiū² a ī illis delectāt ītm q̄ a sue circōspectionis vigilātia cadūt a dormiēte ipsi9 prudētia spūaliē pēant a vaccā ⁊ aiaz quā diligēt suave dnt: ꝓ pctm amittūt. Vñ caput a talib9 āputat ⁊ btā vita quā deo pmisert ꝓ opa meritoria suave mercurius ⁊ dyabolus aufert ab eis vitā eternaz ducēdo vaccā ⁊ aiaz ad infernū

¶ De curacōe aīe ꝓ medicinā superlestis medici q̄ q̄dā curāt a q̄dā nō

Capitulū centesimū duodecim.

Orgomi9 regnuit q̄ vxorē pulcrā accepit q̄ cōcepit a pepit filiū. puer creuit ab oib9 est dilect9. Cū autē decē annos in etate habuit mortua est mr ei9 a tradita honorifice sepulture. p9 ꝗ ex cōsilio multoꝝ rex aliā vxorē duxit. q̄ filiū ꝓme vxoris non dilexit ꝗ obprobria multa sibi intulit. Rex aūt ꝗ ꝓpiēs volens placere vxori filiuz suū extra imperiū ordinauit. Filiu9 sic expuls9 artē medicine studuit a ītm ꝓfecit q̄ factu9 ē magnu9 a ꝓfectu9 medicu9. Audiēs rex q̄ filiu9 suu9 in studio ꝓfecit gaudiuſus ē valde. Accidit ifra tps breue q̄ rex in gue infirmitatē cecidit. Irās pro filio destinauit vt ad eū fine vlteriori dilacōe veniz a eū ab īfirmitate liberaret. Filiu9 vo vt voluntatē pris intellexit: ad patrē venit a eū ꝓfecte curauit. Vñ fama ei9 ꝓ totū regnū volauit. Post ꝗ regina materterta ei9 vsq; ad mortē īfirmabat a medici ex oī pte sunt adducti q̄ oēs eā ad mortē iudicabant. Hoc ꝓpiens rex ꝓstatu9 ē valde rogauit filiū vt eā curaret. At filiu9 ait. Petiōnē vestrā implere nolo. Cui pater. Extra regnū meū te expellā. Cui filius. Si sic agitis: iniuste mecū facitis. Pater: bene cōstat vobis q̄ me extra regnū expulstis ꝓpt ei9 suggestionē. Vñ mea absentia fuit causa vestri doloris ac infirmitatis a mea p̄sētia est causa doloris a infirmitatis r̄gime a ideo nolo eā curare sed ab ea recedere. Ait pat. Eūdē morbū hz quē ego habui: me ꝓfecte curasti. sic eā cura. Respōdit filiu9 Pat mi licet sit eadē infirmitas nō tamē eadē cōplexio est tibi a sibi. Qz cāt ego ꝗ fec: gtū a ratū habuisti quādo palaciū intrauia me vidisti curat9 fuisti. Noūca mea qñ me videt grauat. Si loquor incēdit dolor si tāgā eā extra seipsā rapit. Et ideo nihil magis expedit egris curandis nisi dare eis qd̄ volūt a qd̄ desiderāt. Et sic ꝓ tales allegacōnes filiu9 euasit a noūca defuncta est. ¶ Moralizacō.

Carissimi: rex iste pōt dici primu9 parēs Adā: qui locū a imperiuz habebat. s. paradysū quē deus dominū toti9 mūdi cōstituit ps. Oia sbiecisti sb pedib9 ei9 ēt̄. Qz desponsauit pulchrā vxorē ⁊ aiaz ad dei similitudinē creatā ex q̄ genuit filiū ⁊ xpm